

ה א מ"י פ"ט מהלכות
איסורי ביאה ה"ג י"א
סמג לאוין קהא קבב טור
ש"ע אה"ע ח"ו סעיף כב
וסמן 3 סעיף ג:
ו ב מ"י פ"ח ס"ה ה':

תוספות ישנים

(א) וי"ל דהא לא קשה מדי
דאי ליחא לרוב דימי אין
למפרך לימי דפרישות
דהא לא הוה קמ"ל רבותא
[ובין] דפשיטא דהיא
דהאחד ישראל האחד מזרי
הכי אחר פסולין אבן פריך
שפיר תלמודא דאם איתא
לרוב דימי הו"ל למימי
מזרי שני שנשא שמי
מזריית וכו' ולאשמעינן
רבותא דהיכא נמי שהאש
וההאש פסולים לך אחר
הפסול יותר דזה לא
שמעינן: ונ"ל כשרה כשרה
לכהונה. פי' כהנת וקיי לה
כשרה משום דמזוה לכהן
לישא כהנת כדאמרי' בפרק
ואלו עובדין (פסחים מנ"ג):
לכל עונשין בלאוין קאמר
דבמות עשה אין שוין
שהי מנות עשה שהזמן
גרמא נשט פטורות:

וכי תימא קסבר האי תנא דנישואין הראשונים מפילין. מימה
דבכה"ג לא אמרינן בשום דוכתא נישואין מפילין ולהחמיר הוא
דלמיר הכי לאסור כנס ואח"כ גירש בפ"ד אחין (לעיל ז'): אבל להקל
לא אשכחן ועוד דאפי' לאחר מיתה אמרי' בהערל (לעיל עט'): כשנפלה
לו ואח"כ נפצע דמילן איסור פליעה
וי"ל דנלאו הכי פריך לה מגופה:
א"י נסוב כי אורחיהו מותרות
בבעליהו ואסורות ליבמיהו.

לא שנשא שני שניה ושלישי שלישי
דא"כ שמהן מותרות לבעליהן
וליבמיהן דהא קסבר דקהל גרים לא
אקרי קהל כדקאמר מותרות לאלו
ולאלו גירות אלא זן השנייה שהוא
שלישי נשא ישראלית והיינו כי
אורחיהו שהוא מותר זה ואר"י
דלספורות ליבמיהן לא קאי אחריהו
דאשת שני שהיא שנייה מותרת ליבמה
דקהל גרים לא איקרי קהל ומשום
אשת שלישי שהיא ישראלית נקט
אסורות ליבמיהן וכן הא דקאמר אי
אפוך מותרות ליבמיהן ואסורות
לבעליהן נמי לא קאי אלא אאשת
מזרי שני שנשא ישראלית ומשום הכי
נקט כה"ג אי נסוב כי אורחיהו אי
אפוך ונסוב דלא מזי למינקט כולה
מילתא צדד גברא וקאי מעיקרא
אאשת שלישי וצדד הכי קאי אאשת
שני ואר"י ואמאי לא נקט ליהוי קאי
אחריהו כגון מזרי שני שנשא
ישראלית ומזריית ראשונה דהשתא
אחד מהם ישראל גמור ואחד מזרי
שני נסוב כי אורחיהו שמהן אסורות
ליבמיהן אפוך ונסוב אסורות
לבעליהן וי"ל דזן הישראלית ממזרי
שני אין חשבו ישראל לענין קהל
אלא חשיב קהל גרים ואר"י אפי' לימא
לרוב דימי לימני ישראל שנשא שמי
נשים מזריית ראשונה וישראלית והיו
לו זנים משמהן דזן מזריית מזרי
שני וזן ישראלית ישראל נסוב כי
אורחיהו אסורות ליבמיהן אפוך
ונסוב אסורות לבעליהן וכו"ל דלא
תני הכי לפי שנישואי מזריית הו
באיסור והא קתני ממזר ותלל
שנשא באיסור (א) ואומר ר"י דלא
פריך אלא ממה ששייר דברים של
חידוש דאם איתא לרוב דימי היה
לו כוללה במשנתו והכי כי משני
שייר פלוט דכא פריך הא תנא ליה
חייבי לאוין ואין זה חידוש ולנסוף
מסיק דמ"מ שירא הוא והא דלא
קאמר שייר גרושה זונה ומתיה
משום דלא חשיב להו שירא לכיון
דמנא חללה הוא הדין גרושה זונה
ונתניה הויא בכלל ממזרת דהכל
ענין אחד ואר"י ומאי מקשה לרוב
דימי לימא דלא תני הכי משום
דבפלוטתא לא קמיירי דאיכא למ"ד
קהל גרים מיקרי קהל ועוד דר'
שמעון ממיר הנקבות מיד ויש לומר

דעדיפא משני ועוד דמתני' איירי בפלוטתא דקסבר קידושין תופסין
בחיבי לאוין דקתני בחייבי לאוין אסורות לבעליהן ומותרות ליבמיהן
משמע דשייך בהו יבום אלמא תפסי בהו קידושין: **שייך פצוע דבא**. אפי' נפצע לאחר שנשאה לא מיתקרא בהי יבום שאלו פצוע דכא
ולא אמרינן במותר לה נאסרה כו' דלא שייך אלא כשנעשה בלשה שום מעשה דנאסרה זכך לבעל כגון סוטה ומחזיר גרושתו דפ"ק (דף
י"א: ט'): **וקמשמע** דין א"א הוה בב"ב. משום מותרות ליבמיהן איצטריך לנאשמעינן בלאו השוה בכל דאי משום אסורות ליבמיהן כיון
דאשמעינן בלאו שאין שוה בכל כל שכן בלאו השוה בכל:

וכי תימא קסבר האי תנא נישואין הראשונים
מפילין הרי חלל שנשא כשרה ולא אמרינן
נישואין הראשונים מפילין הא ודאי משום
סיפא משום דקבעי למיתנא סיפא כ"ג
שנשא את האלמנה ויש לו אח כ"ג או בהן
הדיוט דוקא אלמנה אבל בתולה חויה ליה
משום הכי קתני אלמנה מתקוף לה רב פפא
אם איתא להא דכי אתא רב דימי אמר ר'
יוחנן (ב) מצרי שני שנשא מצרית ראשונה
בנה שני הוי לתני נמי מצרי שני שנשא
שתי מצריות אחת ראשונה ואחת שנייה
והיו לו בנים מראשונה (ג) ושנייה אי נסוב כי
אורחיהו מותרות לבעליהן ואסורות
ליבמיהן ואי אפוך ונסוב מותרות ליבמיהן
ואסורות לבעליהן מותרות לאלו ולאלו
גירות אסורות לאלו ולאלו אילונית (ד) תנא
ושירר מאי שירר דהאי שירר שירר פצוע דכא
אי משום פצוע דכא לאו שירור דהא תנא
ליה חייבי לאוין אטו חייבי לאוין מי לא
קתני והדר תני והא קתני בהן הדיוט שנשא
אלמנה וחלל שנשא כשרה הוה איצטריכא
ליה לאשמעינן כדרב יהודה אמר רב
(ה) דאמר רב יהודה אמר רב "לא הוזהרו
בשרות להנשא לפסולין והא קתני חלל
שנשא כשרה וישראל שנשא בת ישראל
ויש לו אח ממזר הא נמי לא מוהדר מיתנא
היא דאשמעינן לאו שאין שוה בכל
וקמשמע לן לאו השוה בכל הא קתני
ישראל שנשא ממזרת ויש לו אח ישראל
(ו) (וממזר שנשא ממזרת ויש לו אח ישראל)
אלא לאו שמע מינה תנא ושירר ש"מ: גופא
אמר רב יהודה אמר רב לא הוזהרו בשרות
להנשא לפסולין לימא מסייע ליה חלל
שנשא כשרה מאי לאו כהנת [הראויה לו]
ומאי כשרה כשרה לכהונה לא ישראלית ומאי
כשרה כשרה לקהל אי הכי יש לו אח כשר נמי
כשר לקהל מכלל דהוה פסול לקהל אלא לאו
כהן ומדדהוה כהן היא כהנת מידי איריא הא
כדאיתא והא כדאיתא מתיב רבין בר נחמן: לא
יקחו לא יקחו מלמד שהאשה מוזהרת על ידי
האיש אמר רבא (ז) כל היבא דהוה מוזהר היא
מוזהרת וכל היבא דהוה לא מוזהר היא לא
מוזהרא והא מהכא נפקא מדרב יהודה אמר
רב נפקא דאמר רב יהודה אמר רב וכן תנא דבי
רבי ישמעאל (ח) איש או אשה כי יעשו מכל
חטאות האדם (ט) הוה הכתוב אשה לאיש לכל
עונשין שבתורה אי מההיא הוה אמינא לאו
השוה בכל אבל לאו שאינו שוה בכל לא
והרי

נישואין הראשונים. שנשאה אח שמת מפילין אותה לייבום וצמר
ההיא שעמא אזלינן ואי לאו אלמנה מאחר הואי שרינן לה לכ"ג יבמה:
והא תנא חלל שנשא כשרה. ואסר לה לייבומי לאח כשר: דוקא
אלמנה. שנחללה צדיאמו ונאסרה לאחיו ההדיוט אבל בתולה חויה
לה להסייבם: אם אישא להא דרבי דימי.
אם הלכה כמותו: **מראשונה ומשנייה**.
דהוה להו דור שלישי ודור שני: נסיב
כי אורחיהו. שלישי נשא ישראלית
ושני מזריית שנייה אסורות ליבמיהן
דשלישי ישראל הוא ואסור בשנייה
דמזרי ואדומי אחד זכרים ואחד
נקבות אסורין עד דור שלישי ושני
אסור בישראלית: אי אפוך ונסוב.
שנשא שלישי שנייה ושני נשא ישראלית:
גירות מותרת לשלישי דישאל קהל
ולשני דקהל גרים לא איקרי קהל
ולא קרינן שלישי יבא בקהל' ולא שני
דזו לאו קהל הואי ואם נשא האחר
גירות ומת מותרת ליבמה (י) כבעלה:
אסורות לאלו ולאלו חילוניות. ישראלית
אם שני נשא ישראלית והיא חילוניית
אסורה לו משום דישאלית היא
וכשמת אסורה ליבמה משום אשר
תלדי' פרט לחילוניות שאינה יולדת: (יא)
שייר פלוט דכא. דהוה מזי למימני
זיה כולהו (ב). פלוט דכא שנשא
ישראלית אסורה לבעלה ומותרת
ליבמה כשר. והכשר שנשא כשרה ויש
לו אח פלוט דכא אסורה ליבמה
ומותרת לבעלה. פלוט דכא שנשא
ישראלית ויש לו אח פלוט דכא אסורה
לבעלה וליבם. גירות מותרת לזה
ולזה: הוה. דחלל שנשא כשרה
איצטריך ליה ובכנת עסקין ואלו
משום אסורה ליבמה אלא משום
מותרת לבעלה וקמשמע לן דלא
הוזהרו כשרות וכהנות מלינשא
לפסולין לחללין שמתרין בישראל
ואע"פ שהכהן הוה צמללי כהנות
לא הוזהרו צמללים: מאי כשרה
כשרה לכהונה. דקיימא לן כהן כל זמן
שמונא לישא בת כהן לא ישא בת
ישראל דלמיר בפסחים סעודת הרשות
בת ישראל לכהן באלו עובדין (דף
מט'): לא יקחו. למה לי למכתב
לא יקחו תרי זימני להזכיר האשה
על ידי האיש קס"ד להזכיר כשרות
שלא ינשא לחללים: אמר רבא כל
היבא כו'. והאי קרא לאו להזכיר
כשרות אמי אלא (ט) פסולות
שלא לינשא לכשרים שכשם שהכהן
מוזהר שלא יקח זונה ותללה כן
היא מוזהרת שלא תשאנו: וכל
היבא דהוה לא מוזהר. כגון חלל
בכשרה: עונשים. לאו וכתת אבל
עשה לא הוה עונש הלכך מנאות
עשה שהזמן גרמא נשים פטורות
אבל לא תעשה זין שהזמן גרמא זין
שלא הזמן גרמא נשים חייבות: לאו.
דכהונה אינו שוה בכל שאין נוהגין
לא יקחו הוה אזלי לקולא ומיפטרו נשים:
והרי

(א) לעיל ע"מ. (ב) סוכה נד.
ושם נסמך. (ג) [לקמן פה].
קדושין ע"ג. ע"ו. (ד) רש"י
מ"ו. (ה) ז"ק טו. ממורה ב:
קדושין לה. פסחים מג. ומה
מח: סוכה כח. (ו) [דברים
כג. (ז) [דברים כה. (ח)
(ח) [לעיל כד. (ט) [פי' היטב
מוס'. סוטה ו. ד"ה אשת
כהן. (י) [וע"פ מוס'
כמויות טו. בסוף ד"ה ועל
המיות ומוס' ונחום פד.
ד"ה הן ומוס' שבעות לג.
ד"ה ואלו נאמרין ועוד שם
בשבעות מד: ד"ה כל
הנשעין וע"י היטב מוס'
שנת עה: ד"ה מסר אמת].

תורה אור השלם

1. אשה ונה וקללה לא
יקחו ואשה גרושה
מאשה לא יקחו פי' קדוש
הוא לאלהי:
ויקרא כא ז
2. דבר אל בני ישראל
איש או אשה פי' יעשו
מכל חטאת האדם
למעל מעל ביה ואשמה
הפיש ההוא:
במדבר ה ו

גליון הש"ס

נב' כל היבא הוה
בוהדי. פי' מניה דף די
ע"פ תור"ה כסולה ונכנסים
בתי"ד דף 5 ע"פ ד"ה חזרו
לומר:

הגהות הב"ח

(א) נב' מלאכה
ומשניה: (ב) רש"י ד"ה
גירות וכו'
כלבעלה: (ג) ד"ה שיר
וכו' טלחה כמזן כן פלוט
דכא: (ד) ד"ה אמר רבא
וכי' אלא להזכיר פסולות:

מוסף רש"י

לא הוזהרו בשרות.
כהנות, להנשא
לפסולין. לפסולי כהונה,
גד חלל משומד, שההגים
הוזהרו על צדמיהם והם
לא הוזהרו עליהם מלינשא
אותן, אבל לפסולין
שהאנשים הפסולים הוזהרו
עליהן מלינשא אותן, כגון
ממזרים או נתינים, ח"ף
הנשים הוזהרו עליהם,
דהשוה הכתוב אשה לאיש
לכל עונשים שבתורה.
(קדושין ע"ג). השוה
הכתוב אשה לאיש
לכל עונשין שבתורה.
מכלל שהנשים חייבות על
כל לא תעשה שבתורה
שהרי עונשן מלקות
(פסחים מג).

דעדיפא משני ועוד דמתני' איירי בפלוטתא דקסבר קידושין תופסין
בחיבי לאוין דקתני בחייבי לאוין אסורות לבעליהן ומותרות ליבמיהן
משמע דשייך בהו יבום אלמא תפסי בהו קידושין: **שייך פצוע דבא**. אפי' נפצע לאחר שנשאה לא מיתקרא בהי יבום שאלו פצוע דכא
ולא אמרינן במותר לה נאסרה כו' דלא שייך אלא כשנעשה בלשה שום מעשה דנאסרה זכך לבעל כגון סוטה ומחזיר גרושתו דפ"ק (דף
י"א: ט'): **וקמשמע** דין א"א הוה בב"ב. משום מותרות ליבמיהן איצטריך לנאשמעינן בלאו השוה בכל דאי משום אסורות ליבמיהן כיון
דאשמעינן בלאו שאין שוה בכל כל שכן בלאו השוה בכל:

א"א לאו ש"מ תנא ושייר. ואר"י והא אלו קתני דהכי פריך בפ"ק דקידושין (דף טו: וס) גבי ואלו שמעניקין להן וגבי אלו דברים שאין
להם שיעור בשלישי פרקא (סג דף מ). ואר"י דהכל לא נקט אלו אלא לפרושי הא דקתני עניינים הרבה צרישא יש מותרות יש
אסורות ולהכי לא שייך למפרך ועוד דבכל מקום שנוה שני עניינים אלו ואלו שיש ואלו שאין משייר אע"ג דתני אלו כי ההיא דאלו נערות
שיש להן קנס (כמויות דף כט). דשייר מזרי ואדומי ופסול כהונה וצמזמא מקדש (ובסחי דף פד). דתני אלו שפסולין בקדש ולא חשיב
ניתנים למעלה שנתן למטה כו' בחזן צפנים צפנים בחזן ופסח וחסות ששחטן שלא לשמן דחשיב להו צרייתא (סג: ט').
ולמה